

Rama IX Foundation

Somyot
Hananuntasuk
Painting

Rama IX Art Museum Foundation

สมยศ หานุนันทสุข
Somyot Hananuntasuk

Rama IX Art Museum Foundation

Curated by Ark Fongsmut

g23 Gallery
Srinakarinwirot University
Bangkok, Thailand

Rama IX Art Museum Foundation

ข้าพเจ้ายังจำได้ดีว่า เมื่อวันที่เปิดหอศิลป์ g23 ศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องในงานวันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 24 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 หอศิลป์ร่วมสมัยภายใต้การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ได้เริ่มต้นด้วยนิทรรศการผลงานศิลปกรรมของ ศาสตราจารย์พิเศษ อารี สุทธิพันธุ์ และ ศาสตราจารย์ ดร. วิรุณ ตั้งเจริญ ครูทั้งสองของเราผู้ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นต้นแบบของศิลปะในแนวทางนามธรรมในประเทศไทย

สำหรับในปีนี้ หอศิลป์ g23 ได้รับเกียรติจากคุณสมยศ หาญอนันท์สุข ศิลปินไทยที่ได้รับทุนการศึกษาไปเรียนที่ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และหลังจากนั้นได้ใช้ชีวิตและทำงานสร้างสรรค์ที่นั่นมาเป็นระยะเวลา 40 ปี ผลงานของคุณสมยศนั้นแม้จะดำเนินไปในแนวทางนามธรรม หากแต่เป็นคนละวิถีและคนละวิธีกับครูทั้งสองท่านของเรา ซึ่งผมกล่าวได้อย่างไม่ตะขิดตะขวงใจว่ามีความน่าสนใจ มีความงดงาม ไปคนละรูปแบบสะท้อนบุคลิกของศิลปินผู้สร้างที่แตกต่างกันออกไป และนี่จะเป็นความตั้งใจของหอศิลป์ g23 ที่ต้องการแสดงความแตกต่างหลากหลายในศิลปะแม้จะเป็นศิลปะในแนวทางเดียวกันก็ตาม

สำหรับนิทรรศการในครั้งนี้ หอศิลป์ g23 ได้ร่วมกับศิลปินรวบรวมและคัดสรรผลงานตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีนับแต่ปี พ.ศ. 2541 โดยในนิทรรศการจะพบเห็นพัฒนาการ และความเปลี่ยนแปลงของแนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินได้เป็นอย่างดี ซึ่งนับว่าเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ชมในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ

ข้าพเจ้าในนามของมหาวิทยาลัยฯ ต้องขอขอบคุณศิลปิน คุณสมยศ หาญอนันท์สุข ที่ได้ให้เกียรติมาจัดแสดงผลงานที่หอศิลป์ของเรา เพื่อเป็นการยืนยันว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแห่งนี้ได้ให้ความสำคัญและความสำคัญของทั้งศิลปะและศาสตร์ บนความตั้งใจที่จะพัฒนาศูนย์การศึกษาแห่งนี้บรรลุเจตนารมณ์ของการเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตสืบไป

I remember the opening day of g23 Gallery at the Art Center of Thailand, Srinakharinwirot University on the occasion of the 24th Princess Maha Chakri Sirindhorn's Day in February 2011. This contemporary gallery under the university administration opened with the exhibitions of Professor Emeritus Aree Soothipunt and Professor Dr. Wiroom Tungcharoen; our teachers who are role models of Abstract Art in Thailand.

This year, It is an honor of g23 Gallery to have Somyot Hananuntasuk, a Thai artist who was granted German scholarship. He has lived and based in Germany for 40 years. Somyot's artwork is also in Abstract Art but it is from different school. I could suddenly say that his work is interesting and beautiful as well as it engages the characteristic of the artist. As a result, it is one of g23 Gallery mission to propose the difference and variety in art even it is in the same style.

This exhibition, g23 Gallery and artist accumulated and selected the artworks that were created within 10 years since the year 1998. The exhibition will show the development and the change in creative process of the artist. Consequently, it is essential for the audience to learn and exchange aesthetics experience.

I have to say thank you to Mr. Somyot Hananuntasuk for having a show at our space. It proves that Srinakharinwirot University values the importance of both arts and sciences on the basis of formulating this university to be a lifelong learning center.

คำนำ/Preface

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ. เฉลิมชัย บุญยะสิทธิ์น
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Asst. Prof. Dr. Chalermchai Boonyaleepun, MD.
President of Srinakharinwirot University

Rama IX Art Museum Foundation

4
Rama IX Art Museum Foundation

ทุกผลงานศิลปะล้วนเป็นผลผลิตของเวลา บ่อยครั้งที่มันกลับกลายมาเป็นบ่อเกิดของความรู้สึกรู้สึกของเรา และนั่นเท่ากับว่าในทุกๆ ห้วงเวลาทางวัฒนธรรมมันได้ผลิตศิลปะในยุคสมัยของมัน ซึ่งมันไม่สามารถเกิดซ้ำได้อีก ...
(วาสนาสีลี คานดินสกี, ค.ศ. 1911)

ปฐมบทว่าด้วยแนวคิดในเรื่องความสำเนียงถึงจิตวิญญาณในศิลปะ ย้ำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ศิลปะมีต่อเรื่องราวที่รายรอบตัวมันเองและศิลปินผู้สร้างสรรค์มัน สัมพันธภาพดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การสร้างบทสนทนา กับปรากฏการณ์ แนวคิด หรือลัทธินิยมที่สังคมวัฒนธรรมในยุคสมัยดังกล่าวกำลังเผชิญอยู่เป็นธรรมชาติที่คนร่วม ยุคสมัยเผชิญอยู่กับมัน และในช่วงเวลา 100 ปีที่ผ่านมาย่อมปรากฏชัดเจนแล้วว่าแนวคิดหรือลัทธินิยมก็มีลัทธิ ที่จะมลายหรือตายไป บางลัทธินิยมก็ยังคงมีผลสืบเนื่องมาจวบจนทุกวันนี้ หากแนวคิดนั้นๆ มีพลวัตมากพอที่จะ ขับเคลื่อนตัวของมันเองให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมของสังคมวัฒนธรรมในยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป

เรื่องราวอย่างวัตถุนิยม จึงเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่ามันได้ปรับเปลี่ยนไปอย่างมากมาย และมี ผลกระทบต่อจิตวิญญาณของคนในแต่ละยุคสมัยในนัยยะที่แตกต่างกันออกไป ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสภาวะข้างใน กับบรรยากาศทางจิตวิญญาณและศีลธรรม แม้ว่าจะยังคงดำรงอยู่ แต่ก็ได้แปรเปลี่ยนรูปแบบของความสัมพันธ์ไป หรือความคิดที่ว่ามันเป็นฝันร้ายของทัศนคติที่หลงใหลในวัตถุ ในด้านหนึ่งอาจจะยังคงความเข้มข้นอย่างที่มีนัยเป็น ในเวลาเดียวกันมันกลับแพร่กระจายอย่างแพร่หลาย รวดเร็ว และยากที่จะต้านทานหรือปฏิเสธ

ปรากฏการณ์ดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะขั้นตอนของการรับรู้ ข้อมูลที่ท่วมท้น และสภาวะปัจเจกของแต่ละบุคคล แตกต่างไปจากเดิมอย่างมากมาย ผ่านทางเครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่หรือโลกออนไลน์ และกลไกของเครือข่ายสังคม ประเด็นอย่างวัตถุนิยมจึงเป็นตัวอย่างหนึ่ง ที่สะท้อนภาพที่ชัดเจนในเรื่องของการเผชิญหน้าของคนต่างยุคสมัยได้ อย่างมีรสชาติ

นี่จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ว่า สำหรับตัวผมมัน มันเป็นความยากลำบากที่จะพูดถึงผลงานของสมัยศ ในความเป็น นามธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มุ่งพิจารณาไปที่ลักษณะทางกายภาพของมัน ด้วยเหตุผลที่ว่า ผมรู้สึกสะอึกใจ มากกว่าที่จะบอกเล่าว่าผมคิดหรือรู้สึกเช่นไรเมื่อผมเผชิญหน้ากับผลงานของเขา

คงต้องเริ่มต้นจากการยอมรับที่ว่า ผลงานจิตรกรรมของสมัยศดำรงสาระทางสุนทรียะที่เป็นส่วนตัว แต่ก็ยังเป็นสาระ ที่เต็มไปด้วยการบริโภคผ่านแนวคิดอย่างวัตถุนิยมที่คิดสรรแล้ว จึงทำให้รูปทรงและพื้นผิวเปลี่ยนแปลงไปตามสาระ ของการบริโภคข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา และแน่นอนที่ว่าการบริโภคของเขานั้น ดำเนินไปอย่างกลั่นกรอง และหลง เหลือแต่เพียงสาระสำคัญของข้อมูล ในขณะที่เดียวกันก็กำลังสิ่งที่ไม่ต้องการออกไป นั่นจึงทำให้สิ่งจำเป็นภายใน ยังคงเป็นสาระสำคัญสาระหนึ่งในผลงานของสมัยศ ที่แม้ว่าตัวเขาเองจะเชื่อในความรู้สึก แต่ความรู้สึกเหล่านั้นก็ถูก กลั่นกรองด้วยความเป็นเหตุเป็นผล และสิ่งจำเป็นเหล่านี้หลงเหลือและดำรงอยู่บนผืนผ้าใบแนวระนาบกับรูปทรง

สมัยศ หากมองมันทูลๆ อาจเหมือนกับผมหรือใครอีกหลายคนที่จะต้องเขียน สร้าง ค้นหา หรือค้นพบอะไรใน งานของตนเองจากสาระที่มาจากภายใน ในขณะที่สาระภายในที่ว่ามันก็เปลี่ยนแปลงไปตามแต่ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก จากการที่เราต้องเผชิญกับข้อมูลข่าวสารที่โถมเข้าหาที่ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตาม แต่ก็ดูเหมือนว่า เราจะยินดีที่จะให้มันโถมเข้าหาโดยมีปฏิกิริยาที่เลือกกับกับสิ่งที่มันเป็นสาระของแต่ละปัจเจกชน ในขณะเดียวกัน ก็ เป็นการยากที่จะปฏิเสธได้ว่าสาระที่มาจากภายในที่ว่ามันถูกกระทบให้เบี่ยงเบน บิดเบือน ไม่มากนักน้อย

เกี่ยวกับสมัยศ
Somyot's

อรรถชัย ฟองสมุทร
Ark Fongsmut

การเบี่ยงเบน และการแปรเปลี่ยนของสาระที่มาจากภายในนี้เองที่ปรากฏบนพื้นผิวของงานจิตรกรรมของสมยศที่ ท้าทายซ้อนกัน สี่ที่สมยศเลือกในการทาบลงบนพื้นผิวเดิมเปรียบได้กับข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือตัวหนังสือ ของบรรณาธิการหนังสือที่กำลังต้องปิดเล่มให้ทันกับกำหนดการของโรงพิมพ์ เหมือนงานที่นักวิจัยกำลังต้องส่ง รายงานความก้าวหน้ากับผู้ให้ทุน ด้วยเหตุที่การทาบในแต่ละชั้นของพื้นผิวในงานจิตรกรรมของสมยศไม่อาจ ปฏิเสธความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของสิ่งที่สมยศบริโภคเข้าไปในแต่ละวัน โดยเฉพาะข้อมูลที่ผ่านเครื่องมือ สื่อสารสมัยใหม่

ถึงแม้ว่าเราจะทราบกันดีว่า ศิลปะในแนวทางนามธรรมนั้น ดำเนินไปโดยปราศจากรูปทรง ดำเนินไปบนความเป็น อัตวิสัย และไม่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างภาพตัวแทนใดๆ สภาวะนามธรรมนั้นดำเนินไปบนหนทางที่แยกออกจาก ความจริงและสภาวะเสมือนจริงในทางศิลปะในการที่จะถ่ายทอด สภาวะจินตกรรมในผลงานศิลปะ

การเดินออกจากความจริงและสภาวะเสมือนจริง นี้กระมังที่ผมไม่เห็นหรือแม้แต่รู้สึก เมื่อผมยืนเผชิญหน้ากับ ผลงานของสมยศ ในทางกลับกันผมมองเห็นสมยศเดินหน้าเข้าหาความจริงและความเสมือนจริงอย่างดั่งอกดั่งใจ เพียงแต่สภาวะของความจริงในวันนี้ มันได้แปรเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมาก บางเบา ท้าทาย และมีสีสันทำให้ ทศนธาดู ที่ปรากฏในผลงานของสมยศเป็นเสมือนภาพลวงตาของความเป็นนามธรรม ในทางกลับกันทศนธาดู เหล่านั้นได้ถ่ายทอดความจริงและความเสมือนจริงสู่สายตาเราแทน

Every work of art is a child of its time, often it is the mother of our emotions. Thus, every period of culture produces its own art, which can never be repeated ...

(Wassily Kandinsky, 1911)

Rama IX Art Museum Foundation

The primary concern of 'Spiritual in Art' emphasizes the relation of art with its surrounding and creator. Such relation reflects the normal conversation about phenomenon, thought or principle which the people of that period and contemporary period have to face. In the past century, it is evident that thought or principle can be disintegrated. Some principles still have influences until the present time because their dynamic movement in adjusting themselves according to the social and culture change.

Accordingly, materialism is a jigsaw to prove the revolutionary change. It affects people's spiritual in each period of time and in different conditions. The relation between the inner feeling and the whole spiritual and moral atmosphere is still there but the form of this relation is changed. On one side, the whole nightmare of materialistic attitude remains intense but on the other side materialism is quickly, irresistible and undeniable diffused.

Such phenomenon partly occurs because there are too much information to perceive, the radical change of individuality and the drive of social network. Then, the issue of materialism is an indicator that clearly reflects the confrontation of people from different period.

Consequently, that is the important point. To me, it is difficult to criticize Somyot's work in terms of 'Abstract Art' especially on the physical appearance of his work. I feel more comfortable to simply express how I think or feel when I am in front of his work.

It should start with the recognition that Somyot's paintings show personal aesthetic essence processed through the cautious consumption of materialism. Form and surface appeared in his works are created according to the consumption of information in particular time. Surely, he consumes with contemplation and this process will remain only the essence of substance. At the same time, the process rejects unnecessary substance. Therefore, the remaining inner necessity is an important part in Somyot's work. Even Somyot believes in 'feeling' but the feeling is screened with reason. The remaining and existing essence is shown on canvas with artistic form.

Somyot Hananuntasuk is quite similar to me or other people, who have to write, create, search or discover something from the inner essence of thing. The inner essence is changed according to thought, emotion and mood that we react with too much incoming information with pleasure or displeasure. It seems we all welcome them but we individually select what we can call the inner essence to us. Undeniably, it can be more or less misrepresented and distorted.

The distortion of the inner essence appears on Somyot's painting through multi-layered technique. The color that he chooses to paint on the previous layer compare to the written information or typo that editor has to complete the book by the deadline of publisher or compare to the researcher who has to submit the report back to the grant. Each layer that Somyot paints comes from the reaction of thought, emotion and mood after he consumes information through new communication technology.

We all know that Abstract Art is non figurative, non objective and nonrepresentational. Abstraction distinguishes itself from reality and its condition. It depicts imagery in art.

I cannot see or feel the departure from reality when I am in front of Somyot's painting. On the other hand, I can see Somyot walk to reality with intention. However, the reality today has changed radically. It is screened, multilayered and added up colorfully. Visual elements in Somyot's work show illusion of abstraction. As a result, those visual elements present the reality of representation to our eyes.

Rama IX Art Museum Foundation